

[Helga Larsen.]

tror, at dette Lovforslags Fremsettelse har vakt Glæde rundt omkring i husholdningsinteresserede Kredse, og jeg tror ogsaa, at dets Gennemførelse vil bevirke, at der bliver større Tilgang af ubemidlede til Skolerne end hidtil. Som Forholdene er nu, er det alt for faa ubemidlede Kvinder, som kommer paa vore Husholdningsskoler. Gennemgaaende er Eleverne velstillede, idet det koster fra 85 til 100 Kr. maanedlig at faa Undervisning paa disse Skoler, men man maa jo indrømme, at det er vigtigt, at ogsaa unge Piger, der bliver Husmødre i Smaakaarshjem, bliver dygtige Kvinder, der er i Stand til at lave god, sund og billig Mad og til at holde deres Hjem propert og rent og passe deres Børn paa forsvarlig Maade. Jeg vil ogsaa gerne pege paa, at en mere almindelig faglig Uddannelse af Husassistenterne vil være af stor Betydning for disse unge Piger. Det vil bidrage til at højne denne Stand og hæve de unge Husassistenter i det almindelige Omdømme, og det vil blive til Gavn og Tilfredsstillelse for dem, om de faar en bedre Uddannelse. Jeg tror, jeg tør sige, at fra alle Sider hilses dette Lovforslag med Glæde, særlig af de unge Piger, der nu kan faa en rationel Uddannelse i Husholdning og Husførelse. — Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Inger Gautier Schmit: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale denne Sag til hurtig Gennemførelse. Medens man for Landbrugsskoler og Folkehøjskoler i en Menneskealder har haft lovfæstede Tilskud paa Finansloven, opnaar Husholdningsskolerne først gennem dette Lovforslag at faa den samme Anerkendelse og Stilling i Samfundet. Dette er et stort Fremskridt, som man fra alle Kvinders Side vil hilse med den største Glæde, thi der ligger en lang Kamp, før man er naaet saa langt frem, at hele den Indsats, som Kvinderne her gør, og det Arbejde, som ydes i de Tusinder af Hjem Landet over, bliver anerkendt og ligestillet med den Opgave, som løses paa Landbrugsskoler og Folkehøjskoler. Sagen har været i hele to Kommissioner, inden man er kommet saa langt, at man i Dag kan gaa til at lovfæste disse Tilskud i Lighed med, hvad Landbrugsskoler og Folkehøjskoler faar. Den første Kommission blev nedsat i 1906, og det er meget interessant at sammenligne den Betænkning, som afgaves af denne Kommission med den Be-

tænkning, som afgaves af den Kommission, der har arbejdet sidste Aar, idet man her bogstavelig talt kan læse sig til hele den Samfundsudvikling, der har fundet Sted paa dette Omraade, den offentlige Anerkendelse, som hele Husholdningssagen har arbejdet sig frem til at faa. Kommissionsbetænkningen af 1906 var nemlig meget betænkelig med Hensyn til at give faste Tilskud til Husholdningsskoler. Nu skal jeg hertil bemærke, at Kommissionen af 1906 bestod af 3 Mænd, som maaske ikke kunde tænkes at have den fulde Forstaaelse af Spørgsmaalet. Disse Mænd udtalte, at de absolut ikke kunde tilraade den siddende Regering at lovfæste Tilskuddet til Husholdningsskolerne, fordi denne Sag paa det Tidspunkt efter deres Mening var alt for usikker og alt for lidt var kommet i sit naturlige Leje. Men den Kommission, som allerede var forberedt under Venstres Regering, og som blev nedsat af den højtærede Undervisningsminister, har udtalt som sin Mening nu i 1930, at Tidspunktet absolut maatte være inde til at lovfæste Tilskuddet til Husholdningsskolerne. Man ser altsaa, at der har fundet en Udvikling Sted i Retning af, at man fra alle Sider — idet den sidste Kommission bestod af 6 Mænd og 5 Kvinder — erkender, at Sagen er saa god, saa fuldmøden og saa vel forberedt, at man nu fra Lovgivningsmagtens Side kan gaa til dette Skridt. Det er allerede af den foregaaende Taler nævnt, at det vil blive mødt med Glæde af mange Kvinder, og jeg havde nær sagt, det bør ikke alene hilses med Glæde fra Kvindernes Side, det bør lige saa vel mødes med den største Glæde af alle danske Hjem, ogsaa danske Husfædre. Det er maaske til syvende og sidst i første Linie alle Husfædre, der kommer til at nyde godt af dette, at danske Husmødre er dygtige og økonomiske og forstaa sig paa at styre og lede deres Husholdning paa en forstandig og god Maade. Det er jo oplyst, at en 1 600—1 800 Mill. Kr. aarlig bliver administreret gennem Kvindehænder, gennem de forskellige Anskaffelser til de danske Hjem, og det er indlysende, at med jo større Forsigtighed, med jo større Indsigt og Dygtighed disse mange Hundrede Millioner administreres, desto mere vil der kunne spares i Hjemmenes Økonomi.

Men dette er kun den ene Side af Sagen, der er en anden Side, nemlig den rent sundhedsmæssige. Der er nemlig mange Mennesker, der er tilbøjelige til at se paa Husholdningsspørgsmaal som noget, der i og for sig ikke kommer saa forfærdelig meget ud over netop Køkkenarbejdet; men dette